

D E K R E T

z dnia 12 czerwca 1945 r.

o przeniesieniu własności resztek majątków rozparcelowanych na spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1) Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do przeniesienia własności resztek na spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej.

2) Resztówkami w rozumieniu niniejszego dekretu są części pozostałe z majątków rozparcelowanych na podstawie dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13) wraz ze znajdującymi się na nich budynkami i zakładami przemysłowymi, sadami, pasiekami, stawami rybnymi i wszelkim innym urządzeniem oraz inwentarzem.

3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustali, po wysłuchaniu opinii zarządu głównego Związku Samopomocy Chłopskiej, imienny wykaz

resztek, wyłączonych spod działania niniejszego dekretu.

Art. 2. 1) Spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej przejmują resztówki dla ich zagospodarowania i użytkowania w celach kulturalno-oświatowych, zdrowotnych lub społeczno-wychowawczych.

2) Oddanie resztówki w posiadanie spółdzielni Samopomocy Chłopskiej następuje na wniosek zarządu powiatowego Związku Samopomocy Chłopskiej, skierowany do powiatowego urzędu ziemskiego, na terenie którego znajduje się resztówka, i powinno być dokonane nie później, niż w ciągu jednego miesiąca od dnia złożenia wniosku. Do wniosku dołączyć należy: urzędowy odpis z rejestru spółdzielni oraz uchwałę prezydium powiatowej rady narodowej, wyrażającej zgodę na oddanie resztówki.

Art. 3. Przeniesienie własności resztek nastąpi za zapłatą. Uzyskane kwoty przelewa się na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi.

Art. 4. Wartość gruntu oblicza się według zasad, podanych w dekreście o przeprowadzeniu reformy rolnej. Wartość przedsiębiorstw, urzędzeń i inwentarza oblicza się według przeciętnych cen z 1938 r. Przy ustalaniu wysokości zapłaty nie uwzględnia się wartości budynków mieszkalnych oraz tych budynków gospodarczych, które nie stanowią części przedsiębiorstw, znajdujących się na terenie resztówki.

Art. 5. 1) Szacunek resztówek ustalają powiatowe komisje szacunkowe w składzie: delegata powiatowej rady narodowej jako przewodniczącego oraz delegatów: powiatowego urzędu ziemskiego, właściwego urzędu skarbowego, zarządu powiatowego Związku Samopomocy Chłopskiej i spółdzielni Samopomocy Chłopskiej, nabywającej resztówkę. Jeżeli na terenie resztówki znajduje się przedsiębiorstwo przemysłowe, w skład komisji wchodzi ponadto powiatowy referent przemysłowy.

2) Oszacowanie resztówki nastąpi nie później, niż w ciągu jednego miesiąca od dnia oddania resztówki w posiadanie, na podstawie szczegółowego opisu. Opis resztówki dokonany zostanie przez delegatów: powiatowego urzędu ziemskiego, spółdzielni Samopomocy Chłopskiej, nabywającej resztówkę, i gminnej rady narodowej. Opis sporządza się w chwili oddania resztówki w posiadanie spółdzielni Samopomocy Chłopskiej.

Art. 6. Zapłatę za resztówkę rozkłada się na 12 równych rat rocznych. Pierwsza rata płatna będzie po upływie jednego roku od dnia objęcia resztówki w posiadanie.

Powiatowy urząd ziemski może jednak przedłużyć termin ten do lat trzech.

Art. 7. 1) Po ustaleniu wysokości zapłaty wojewódzki urząd ziemski wyda nabywającej spółdzielni Samopomocy Chłopskiej orzeczenie, stwierdzające przeniesienie własności resztówki. Orzeczenie stanowi tytuł do przepisania własności w księdze hipotecznej (gruntowej).

2) Orzeczenie o przeniesieniu tytułu własności wolne jest od opłat stemplowych i komunalnych.

Art. 8. 1) Resztówki objęte niniejszym dekretem nie mogą być w całości lub części dzielone, sprzedawane, wydzierżawiane lub zastawiane.

2) W przypadkach gospodarczo uzasadnionych wojewódzki urząd ziemski może udzielić zezwolenia na dokonanie czynności, wymienionych w ustępie poprzednim. Od decyzji wojewódzkiego urzędu ziemskiego strona w ciągu miesiąca od doręczenia może się odwołać do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 9. 1) Jeżeli spółdzielnia nie uiszcza trzech rat pomimo wezwania do zapłaty w terminie trzymiesięcznym od daty doręczenia wezwania, obowiązana jest zwrócić resztówkę.

2) W razie zwrotu pobiera się tytułem należności za użytkowanie resztówki tenutę w wysokości półrocznej raty za każdy rok użytkowania. Tenuta ta ulega potrąceniu z już wpłaconych rat, reszta zaś, o ile pozostanie, ulega zwrotowi spółdzielni. O ile wpłacone raty nie pokryją należnej tenuty, spółdzielnia powinna pokryć resztującą należność w terminie trzymiesięcznym od daty wezwania do uiszczenia.

3) Do rozstrzygania sporów, wymienionych w ustępie 1 i 2, właściwy jest sąd okręgowy.

4) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może w przypadkach gospodarczo uzasadnionych umorzyć zapłatę za resztówkę (art. 3 i 6) w całości lub w części.

Art. 10. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Edward Bertold